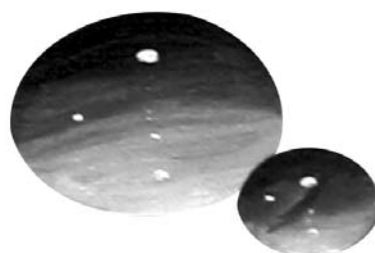

Innehållsförteckning.

Den långa vägen	2
Naturmotiv	5
Djurmotiv	39
Stilleben	48
Trompe l'oeil	51
Porträtt	73
Gamla målningar	78
Övrigt	98

Boken är producerad Januari-Oktober 2009.
Text: Linda Eriksson Layout & Bildbearbetning: Jimmy Eriksson
© Olle Eriksson

Den långa vägen.

Året var 1939 och i Gimåfors en by i västra Medelpad får Hilda och Sigurd en son, som kommer heta Olle. Tillsammans med tre syskon växer Olle upp i en bostad som består av ett rum och kök, omringat av djupt vatten och ändlösa skogar. Det kanske var där, i närheten till naturen och avsaknaden av materiella ting som kreativiteten fick sitt bränsle. Det kanske var där som ödmjukheten och respekten för livet ändå fick sin grund.

Mor Hilda arbetar i hemmet samtidigt som far Sigurd arbetar som skogstjänsteman parallellt med konservatoryrket. Under många år vandrar Olle, tillsammans med äldsta systern Gunnel och bästa kompis Kjell den långa vägen till skolan. Spår längs den tre kilometer långa vandringsstigen kanske fortfarande finns att hitta då kojbyggen och andra kreativa projekt drygade ut vandringen ytterligare. Två tomma bänkar kunde vittna om att skogens möjligheter lockade mer och bidrog till att den pliktrogna, varmhjärtade syster Gunnel ofta fick stå till svars inför magister Alrik.

Olle börjar sitt första arbete vid tolv års ålder. Arbetet innebär att hämta mjölk hos en mjölkbonde en halvmil bort från hemmet. På vintern tar sig Olle fram på spark och under sommaren är det till fots som gäller och en lång färd bland grönskande flora. Efter skoltiden gäller skogsarbete för alla i bygden, så även för Olle 13 år.

Flera år senare gör Olle sin militärtjänstgöring i Sollefteå. Senare anställs han på Ortvikens pappersbruk där han kom att stanna i tre år. Det blev också en kort vistelse i Sundsvalls stuveri för att sedan gå vidare till att bli kraftverksbyggare i Lappland 1962.

Ännu är det många år kvar tills Olle på heltid kommer att få utlopp för sin kreativitet. Men med en förmåga att lära, utveckla och göra alla arbeten meningsfulla så följde ändå många spännande år på vägen mot målet. Som till exempel formsnickeri på betongfabriken i Örebro. Under fritiden finns hela tiden penslarna med som en påminnelse om den konstnärliga ådra som Olle besitter. Nästa anhalt blir Södertälje där en anställning på Scania Vabis gör honom till bilbyggare. Under denna tidsperiod är valmöjligheten stor på arbetsmarknaden och efter en kort tid som bilbyggare söker sig Olle vidare efter något annat som ska skänka en kreativ konstnärssjäl ro.

Olles barndomshem i Västernorrland.

Målning gjord av en bit papper och lite skokräm (1952).

Olle hittar ett lockande arbete i huvudstaden där arbetet innebär glasgravyr och blymakeri. Här finns äntligen utmaningen och utloppet för den kreativitet som så tidigt gav sig till känna. Olle får jobbet trots avsaknad av kunskap inom ämnet. Han har förvisso blåsträt betong i Örebro vilket inte kan jämföras med det konstyrke som detta uppdrag innebär. Yrket passar en blivande konstnär som väntat på att få använda sin talang. Runt om i kyrkor, privata hem, restauranger och värdshusentréer finns än i dag att finna konstverk av en tidig Olle Eriksson i form av blyinfattningar och glasblästringar. Konstnärer kommer till honom, under hans verksamma tid i huvudstaden, för att förverkliga sina skisser i glas. Ett starkt förtroende utvecklas mellan Olle och konstnären Jan Brazda vilket leder till konstverk i glas.

Kontakten med konstnärsvrket hade kommit Olle närmare än tidigare, ändå lämnar han Stockholm för att åter flytta till Örebro där ett arbete som inredningsnickare erbjuds. Ett ständigt sökande följer den blivande konstnären. Ett sökande som säkert fyllt sina syften och bidragit till en resa långt bort från enrummaren där endast fader Sigurds skokräm fanns att tillgå när målarlusten gav sig till känna.

Olle i nuvarande ateljé.

Men Örebro blir bara en hållplats som så många andra platser. Olle reser vidare i livet och även geografiskt för att slå sig ner i Grums. Där han får jobb på Gruvöns bruk. Yrke: Kranförare. Året är 1971.

1984, alltså tretton år senare kan Olle sysselsätta sig på heltid med sitt oljemåleri. Vattendroppen har blivit en symbol för hans konst och känns igen av många människor. Under åren har Olle ställt ut sina verk i många delar av Sverige och även i Köpenhamn. Under åren som gått har han träffat sin fru Britta samt blivit far till två barn, Linda och Jimmy.

Ytterligare några år senare blir Olle och hans familj ägare till Redinska villan i Grums. Huset ger stora möjligheter för Olle att utveckla, inte bara sin konst, utan även hans utmärkta handlag för inredning och uppfinningar. Björkbacka, som villan i dag heter, präglas av den rikedom av kreativitet som följt Olle ända sedan sin resa från byn hemma i Norrland.

En bild på en tolvårig Olle som sitter och målar ett gult slott med röda tegelpannor gör att livets mysterium gör sig påmint. För det är nästintill vad man kan skåda, från en flitigt använd stig, nedanför Björkbacka. Om man lyfter blicken så kan man se, om inte ett slott, så en vacker gul villa med röda tegelpannor där ägaren finurligt och kärleksfullt bäddat in små hälsningar till eftervärlden.

En tolvårig Olle sitter och målar ett gult slott med röda tegelpannor.

I nutiden, alltså här och nu, lever Olle med sin fru och konstvännen Sally tillika Goldentik, på denna hemlighetsfulla gård.

Barn och barnbarn finns i konstnärshemmets närhet och vittnar om tiden som gått. Alla år av sökande, alla år av utmaningar och alla år av längtan efter något. Men det är ju vägen dit som är mödan värd... Eller hur?

Linda Eriksson.

"Vid hjortronmyren" (2008) 35x27cm Olja på duk.

"På trolleberget" (2008) 73x92cm Olja på duk.

"Skärgårdsvindar" (2000) 73x92cm Olja på duk.

“Frukt i vintersol” (1992) 89x116cm Olja på duk.

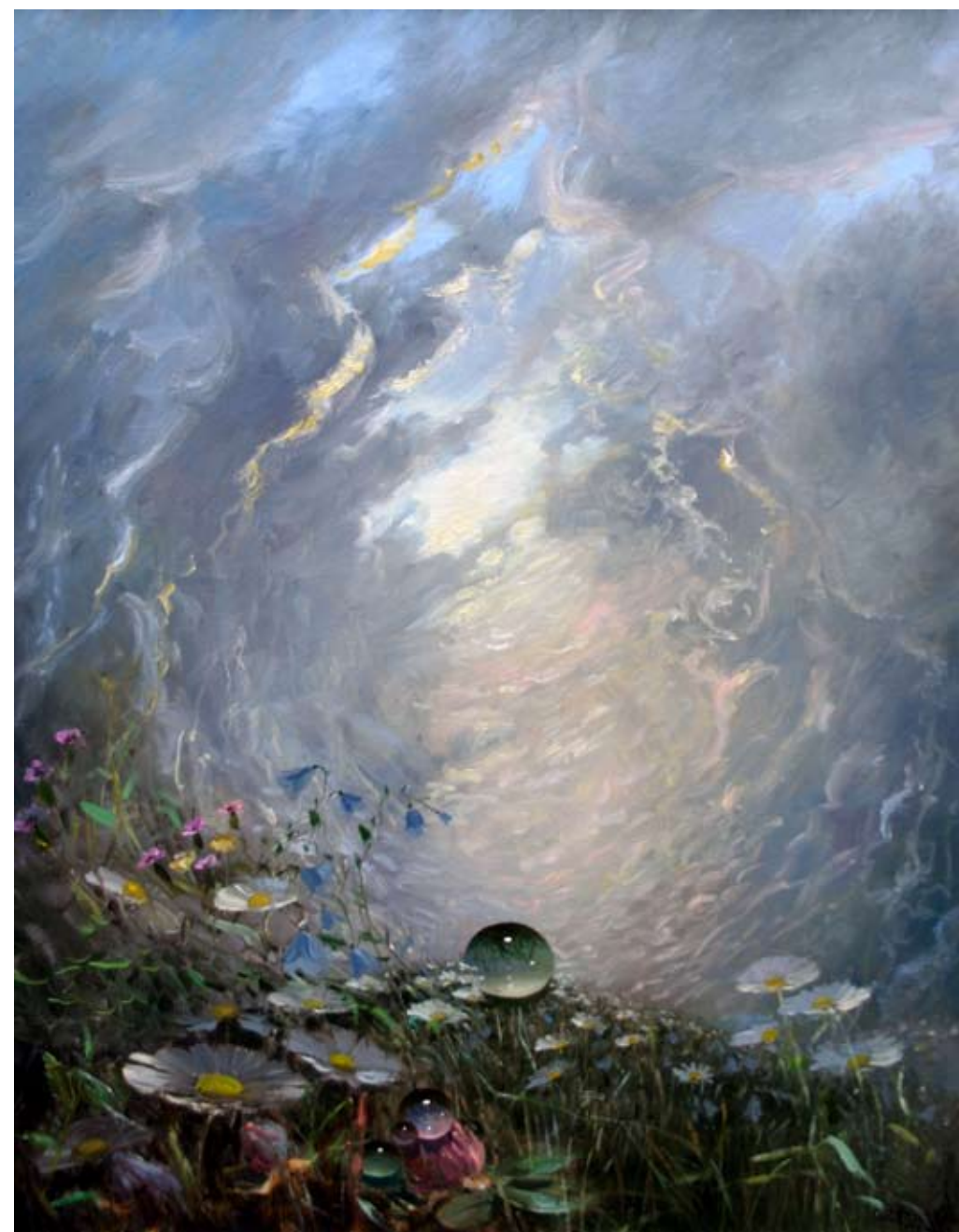
Olle Eriksson i Grums, bördig från Medelpad, är nu åter på Galleri Sinklar i Sundsvall.

Senast han var där var för ett par år sedan. Han är i sitt måleri speciell på det sätter att han alltid har vattendroppar eller bubblor med på bilderna. Der har han nu också.

Större delen av utställningen är landskapsmotiv, alla med droppar i olika storlekar. Då jag såg dem första gången för flera år sedan tolkade jag dem som en hyllning till vattnet, det livgivande, det nödvändiga. Så kan man väl se dem fortfarande men när de nu återkommer om och om igen, så är det kanske riktigare att enbart se dem som konstnärens bomärke eller signatur. Bortsett från detta är hans målningar nationalromantiska naturbilder, utförda med all önskvärd teknisk briljans. Horisonten ligger lågt så att övre delen av duken får dominera. Mest är det himlar. Olle Eriksson har utvecklar en enorm färdighet i att måla moln, det gör han lika bra som norrmannen Christian Dahl på 1800-talet.

Men han har skenbart förnyat sig också, i några målningar där han går naturen in på livet och skildrar strukturen i en bergyta. Där når han fram till en form av surrealism, som i *Södra Berget* där en stor sten eller ett klippblock svävar fritt i rymden ovanför en bergskontur. Idén har han fått från fransmannen Magritte, så någon egentlig förnyelse är det inte; förebilden är alltför påtaglig. Det är möjligt att han betraktar dessa bilder som experiment som skall leda fram mot nytt innehåll. Vi får väl se...

Åke Haneus

“Vindarnas äng” (2002) 92x73cm Olja på duk.

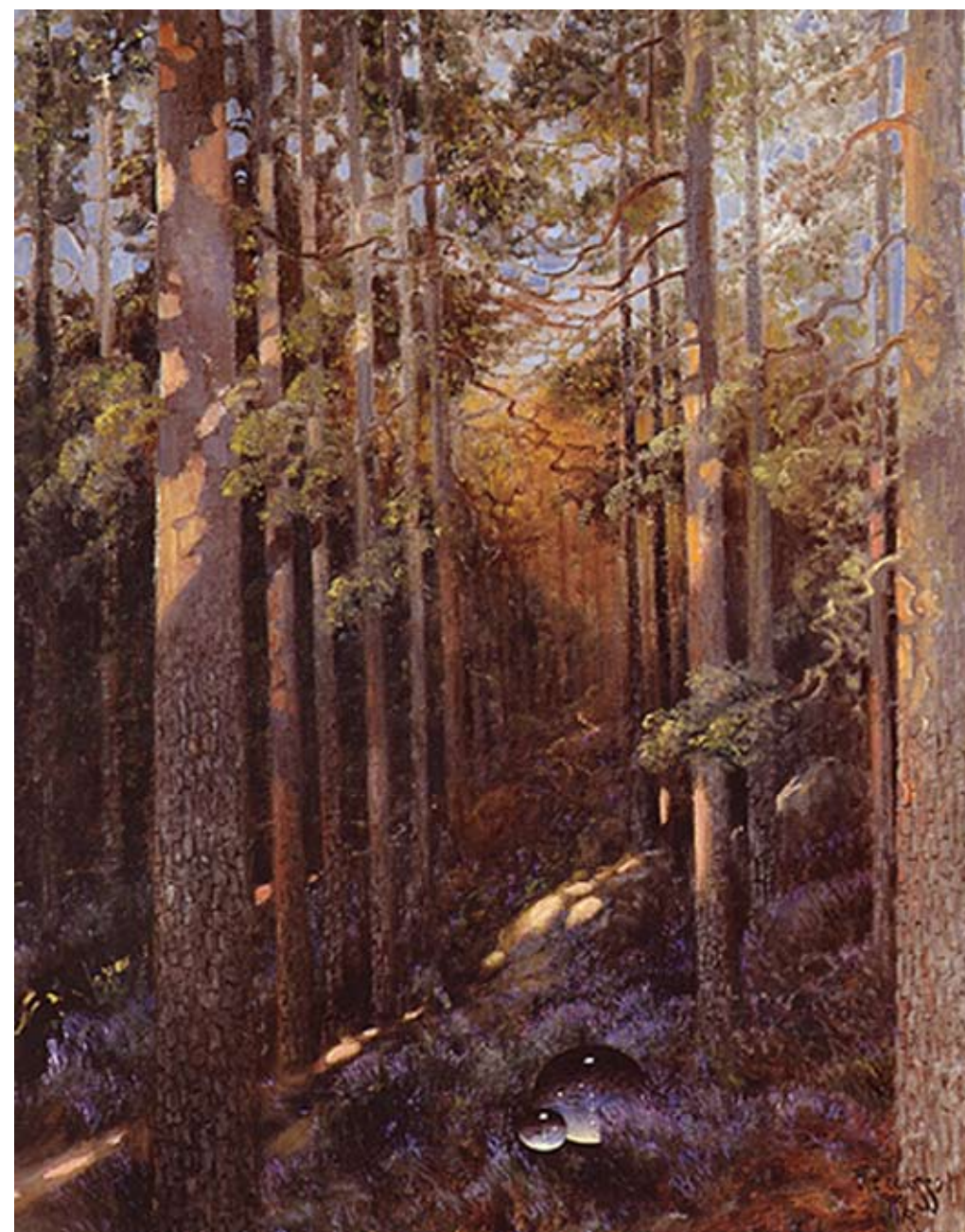

"I dunklet" (1997) 41x33cm Olja på duk.

Det är en gammal naturfilosofi han knyter an till när han ger vattendroppen en huvudroll. Naturen gråter över människans förstörelselusta. Han har jämförts med vår främsta tåreskald Bengt Lidner, en romantikens förridare. Det kan väl låta sig göras. Ändå tar jag hellre fasta på den sagostämning han förmedlar.

Här finns naturen som trolldskog i markant kontrast till den glasklara dis-sekerande vattendroppen. Likt ett överjordiskt öga vakande, utan att ingripa. Den har en slutenhet mot omgivningen som gör en förening otänkbar. För mig är det två världar som möts-helt oförenliga-och just i den brytningen skapas spänningen.

Gun Boberg

"Lysande furor" (1996) 92x73cm Olja på duk.

"Storm vid hallandskusten" (2003) 89x116cm Olja på duk.

"Längtans ljus" (2008) 35x27cm Olja på duk.

"Tidig vårmorgon" (2008) 73x60cm Olja på duk.

Hos Galleri Johanna i Nyköping heter utställaren Olle Eriksson, bosatt i Grums i Värmland. Han har mutat in ett helt nytt genreområde åt sig, som jag då aldrig tidigare sett hos någon konstnär. Om man ska teknikbestämma Olle Eriksson måste man närmast kalla honom "landskapssurrealist".

Han har också av en konstkritiker tidigare fått veta att hans teknik inom surrealismen påminner om belgaren René Magritte (född 1898). Jag tycker att man även kan påstå att Eriksson företer vissa surrealistiska släkdrag med vår egna världsberömda Halmstadsgrupp och då mest liknar Olle den stil som Sven Jonson tidigare arbetade i.

Olle Eriksson, f d skogsarbetare och autodidakt, är en märklig och ytterst skicklig konstnär och han arbetar helt i olja. Något som sanneligen inte är lätt med tanke på den otroliga detaljrikedom som man finner i varje sak han målar. Han varierar mästerligt de olika nyanserna i sina kompositioner och hans klangskala är lätt, stoffligt upplöst. Speciellt bra är Olle Eriksson i behandlingen av himmel och vatten, där den blåvita färgen passar in perfekt i landskapets övriga färgspel. Han har en fin förmåga att assimilera intryck av vår natur, som han ständigt får. Det är här jag mest faschineras av vattendropparnas kosmosvärld, som i sig speglar det makrokosmos som vi lever i och ständigt omges av, och som Olle Eriksson på ett fullödigt sätt återger i sina målningar.

Ett par av hans främsta kompositioner bör nämnas och då är det katalognr 1 och 2, "Hoppets stjärna" och "Himlajord". Den förstnämnda målningen är majestätisk och mästerligt komponerad i varje enskild detalj.

En annan av hans impressionistiskt-surrealistiska målningar av hög klass är "I vårsolen" och den ljuvligt lyriska "Tidig morgon".

Som yngre konstnär var han faschinerad av John Bauers konst och man tycker sig känna igen Bauers trollträd här och var. Men Bauer var ingen dålig förebild, fast han var inte så bra på att måla all markens blomstrande prakt som Olle Eriksson i Grums. Här är han i svensk mästarklass kort sagt.

Nog är det verkligen utsökta "Vattendroppspreludier" som Olle Eriksson bjuder på hos Galleri Johanna.

Carl-Arne Hornberg

"Sommarafton" (2008) 27x22cm Olja på duk.

"Framme vid ljuset" (2006) 41x33cm Olja på duk.

"Skogsafton" (2008) 41x33cm Olja på duk.

"Slumrande toner" (1987) 116x116cm Olja på duk.

"Fullmåne över Holmsjön" (2002) 112x89cm Olja på duk.

"Stilla sommarkväll" (2008) 73x60cm Olja på duk.

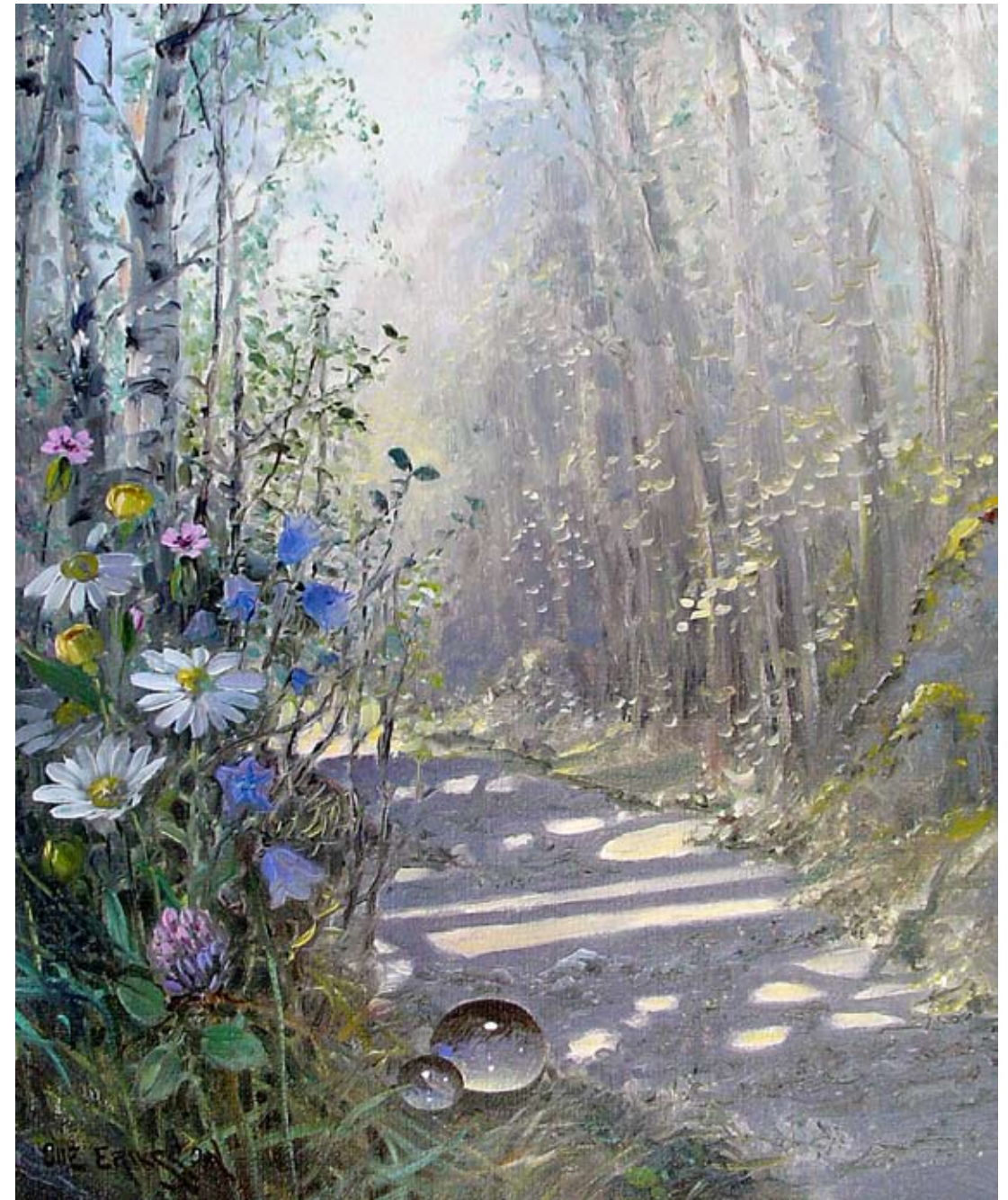
"Vägen hem" (2005) 73x60cm Olja på duk.

"Näckrosdammen" (1994) 27x22cm Olja på duk.

"Augustimånsken" (2008) 46x38cm Olja på duk.

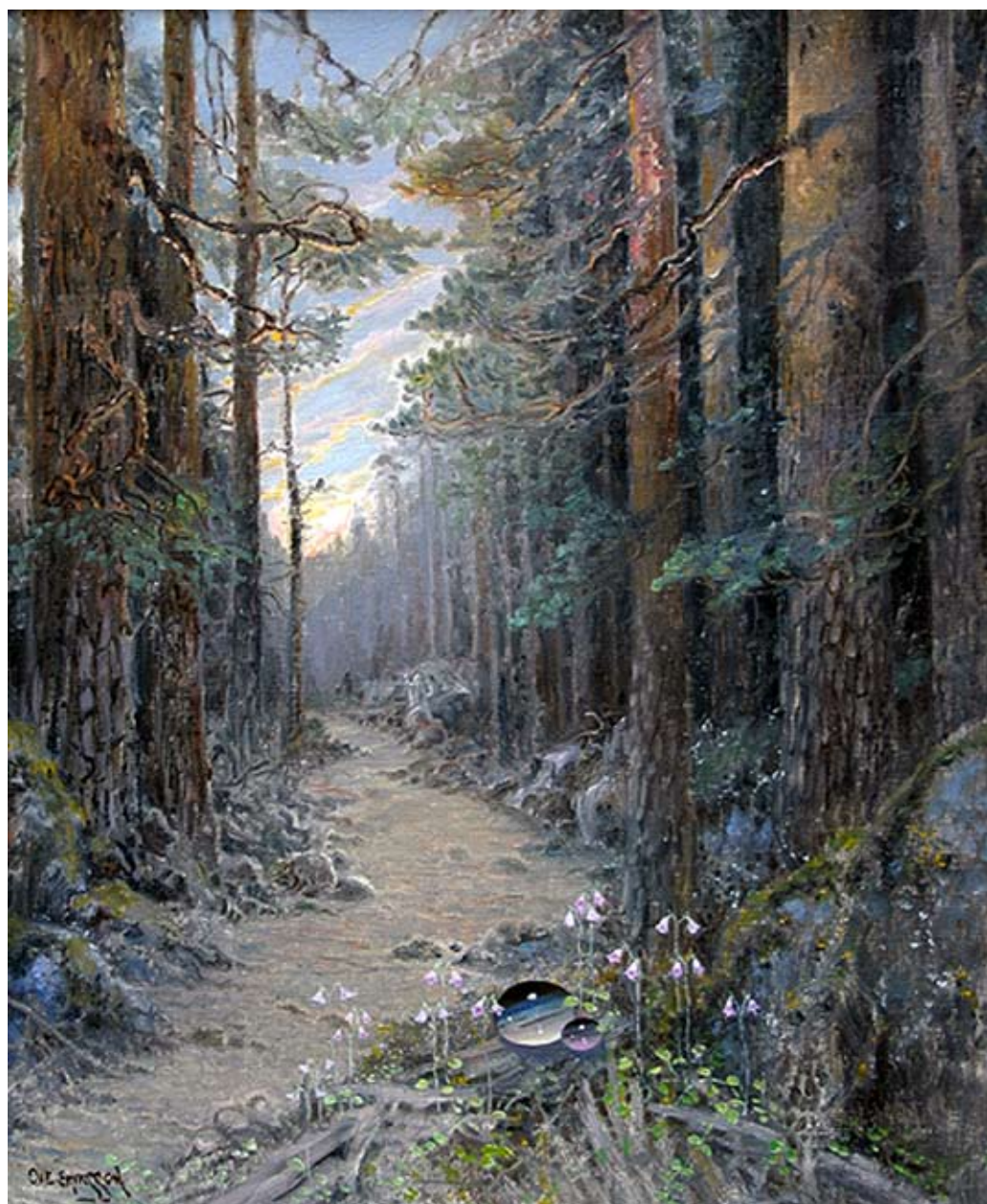
"Solstänk" (2008) 46x38cm Olja på duk.

“Solens väg” (2004) 73x60cm Olja på duk.

“Vid björkbäcken” (2008) 35x27cm Olja på duk.

"Vägen till Evert" (2007) 41x33cm Olja på duk.

"Silvermåne" (2006) 92x73cm Olja på duk.

För tre år sedan utställde Olle Eriksson i Grums i det nu nedlagda Ofelia-galleriet i Sundsvall.

Men han lämnar inte sitt födelselandskap- han är född i Gimåfors 1939 - utan har nu återkommit, denna gång på Ramateljén i Sundsvall.

Som tidigare arbetar han med de mycket naturtrogn motiven och visar en avsevärd teknisk skicklighet då han avbildar örter och gräs, även om han gör det lite ensartat. Hans föregångsman i detta avseende synes vara Oscar Bergman. Men han varken kopierar eller plagierar honom, Olle har sin personliga linje klart utstakad. Den tar sig i yttre måtto formen av en individualisering av vissa örter, som får framträda extra mycket. Han är särskilt förtjust i styvmorsviol.

Beträffande kompositionen är hans klassiker: Stora former i förgrunden, små längre bort. Så gör många, och det är inte något märkvärdigt med det. Det speciella med Olle Eriksson är vattendropparna, som alltid finns med på hans målningar, antingen som mycket små eller som stora, helt dominerande former. Men under alla förhållanden fungerar de som förstörningsglas. Hans filosofi är denna: vattnet innebär renheten, som kan förädla våra intryck av naturen. Vattnet är också livsnödvändigt för oss. Därför är det viktigt att framhålla det. Så som det rena vattnet är, så bör också hela naturen vara. Det är människornas plikt att vårda den.

Olle Eriksson är alltså en av de nya moralister, som det nu finns ganska många av i den svenska konsten, ja, i konsten på många håll i världen också. Deras existens är helt naturlig och följsam: så som världen nu ser ut är det högeligen motiverat med moralens återuppväxlande.

Moralister är också ofta idealister: de ser ett annorlunda liv och en annan värld som mål för sina strävanden. Olle Eriksson förtydligar detta i ett par av sina senaste målningar - och där han tar hjälp av ingen mindre än den belgiske surrealist René Magritte (1898-1967).

En av dessa målningar heter just "Hyllning till Magritte", i katalogen skriven på franska (hommage betyder hyllning), något onödigt egentligen. På denna tavla  r ett skogsmotiv målat som en särskild liten tavla, fästade ovanpå ett annat naturmotiv och utförd med den s k tromp  l'oeil effekten (genom sinnrika skuggningar f r man uppfattningen att denna målning är helt fristående och ditklistrad).

Hos Magritte kunde liknande kombinationer tolkas som skildringar av dr mupplevelser - man räknar ju honom också som nära besläktad med surrealisterna, som han få hade kontakter med, bl a André Br ton. Olle Eriksson har säkert menat något liknande: den lilla målningen visar ett ljusfyllt skogslandskap, genomlyst av solljusets renhet. Så konkretiserar han sin vision och sin f rhopning om en bättre miljö för allt levande på jorden. Det är kanske en dröm, men den måste hållas vid liv.

Åke Haneus

"V rk nslor" (2003) 55x46cm Olja på duk.

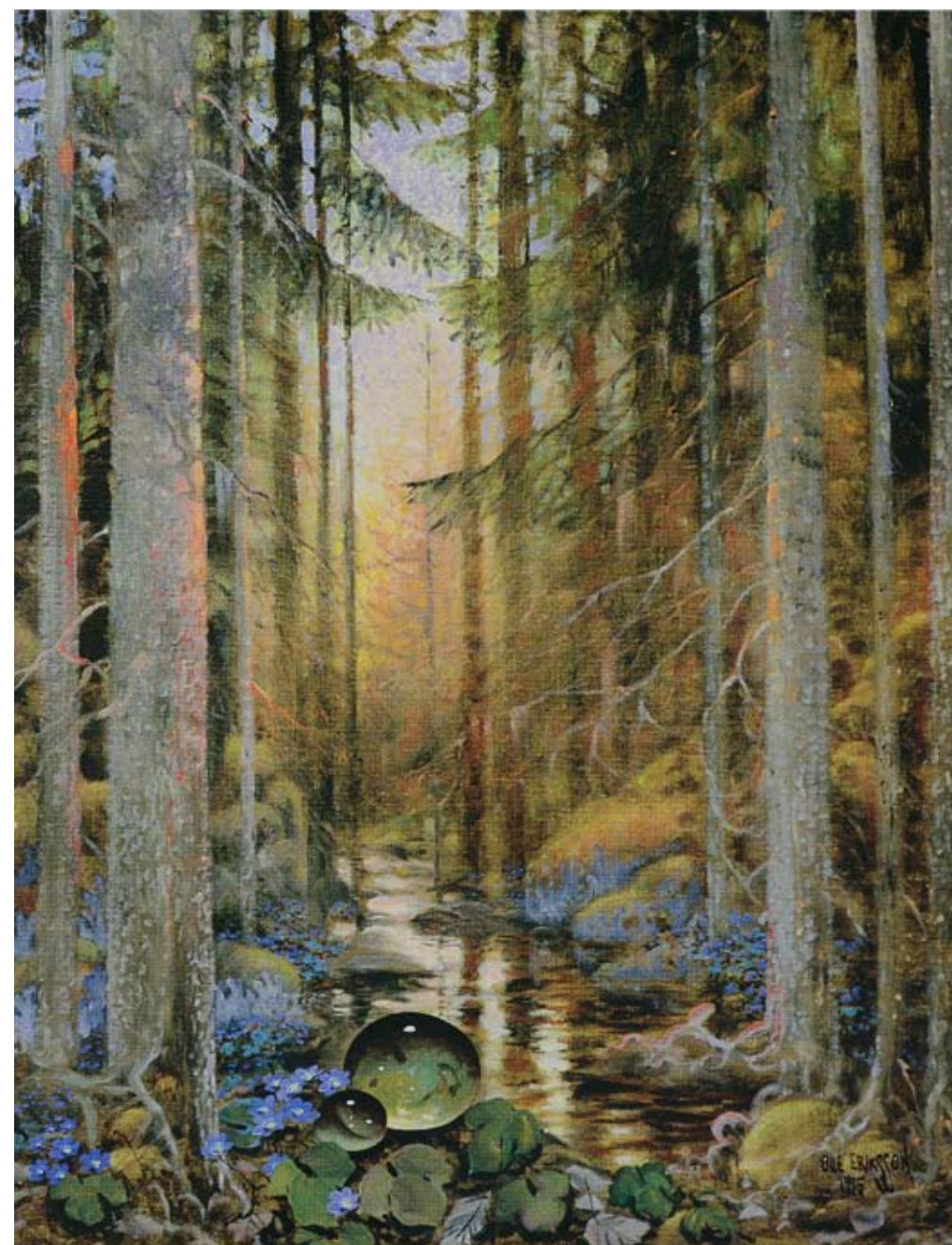
"Flingor falla" (1998) 92x73cm Olja på duk.

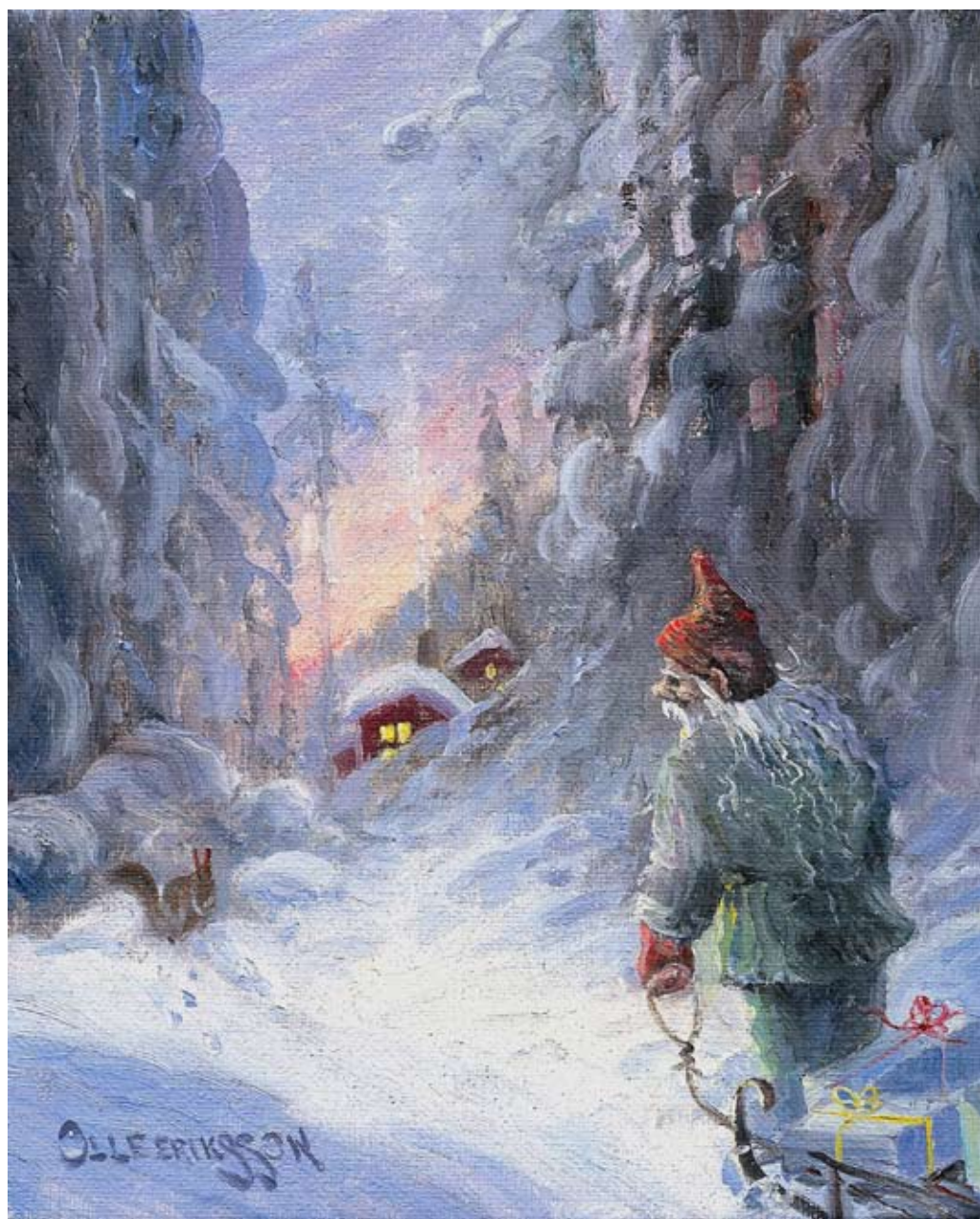
"Höstland" (2006) 73x60cm Olja på duk.

"Vårmorgon" (2007) 92x73cm Olja på duk.

"Vår vid granbäcken" (1995) 92x73cm Olja på duk.

"Tomten och ekorren" (2007) 27x22cm Olja på duk.

"Tornet i dalen" (2006) 46x38cm Olja på duk.

"Morgon vid Vänern" (1996) 107x155cm Olja på duk.

"Järpe i granskog" (2003) 60x73cm Olja på duk.

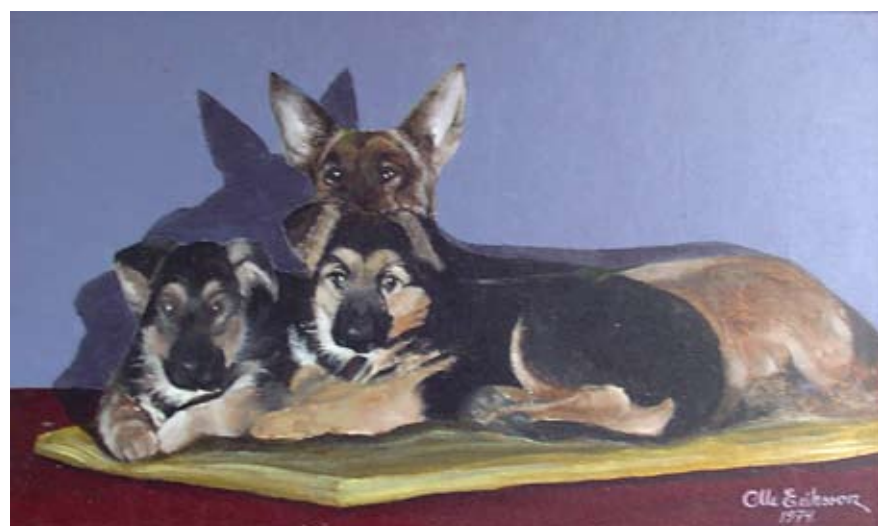
"Mina målarkompisar Dennis och Marlene" (1996) 22x27cm
Olja på duk.

"Sommarräv" (2002) 33x41cm Olja på duk.

"Tjädermorgon" (2004) 73x92cm Olja på duk.

"Lady, Laika och deras mor" (1974) 50x95cm Olja på duk.

"Räven och droppen" (1999) 73x92cm Olja på duk.

"Kattungen Droppen" (1999) 33x41cm Olja på duk.

"Rävafton" (1999) 73x92cm Olja på duk.

"Katten och fjärilen" (1999) 73x92cm Olja på duk.

"Grannens hund" (2006) 73x92cm Olja på duk.

"Marlene" (1996) 15x22cm Olja på duk.

"Dennis" (1990) Blyertsteckning.

"Lerkus och frukter" (1997) 27x22cm Olja på duk.

"Terrin och päron" (1998) 22x27cm Olja på duk.

"Frukt på fat" (1996) 41x33cm Olja på duk.

"Fossil" (2007) 60x45cm Olja på duk.

"Sommarsmycke" (2008) 92x73cm Olja på duk.

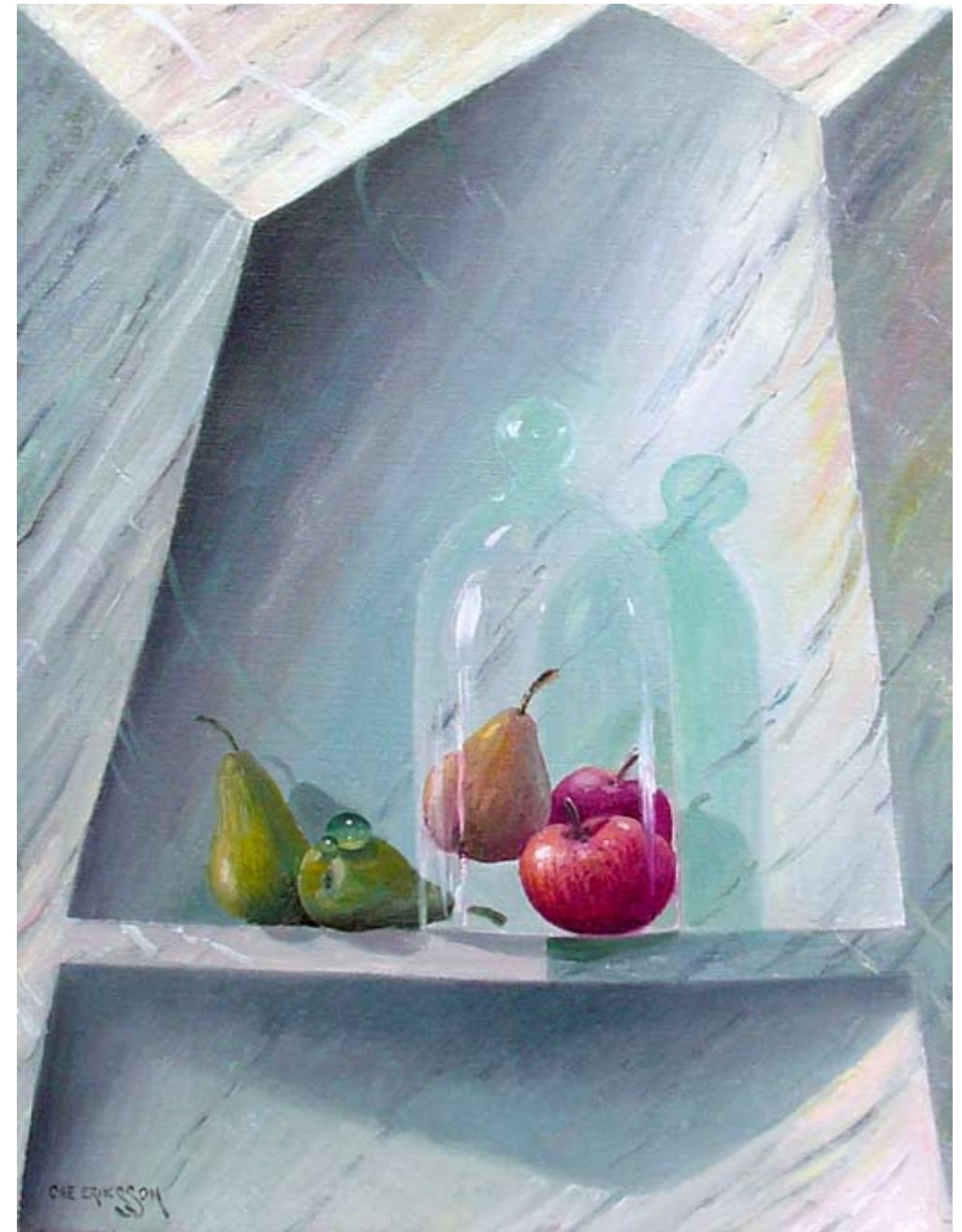
"Solkatten" (1981) 38x92cm Akryl på duk.

"Jubileumsmålning" (1995) 73x60cm Olja på duk.

"Skärgårdsfönstret" (2006) 92x73cm Olja på duk.

"I glaskupan" (2007) 56x41cm Olja på duk.

"Blomsterkomposition" (2007) 73x60cm Olja på duk.

"Blomstersmycke" (2007) 73x60cm Olja på duk.

"Min ateljé" (2008) 92x73cm Olja på duk.

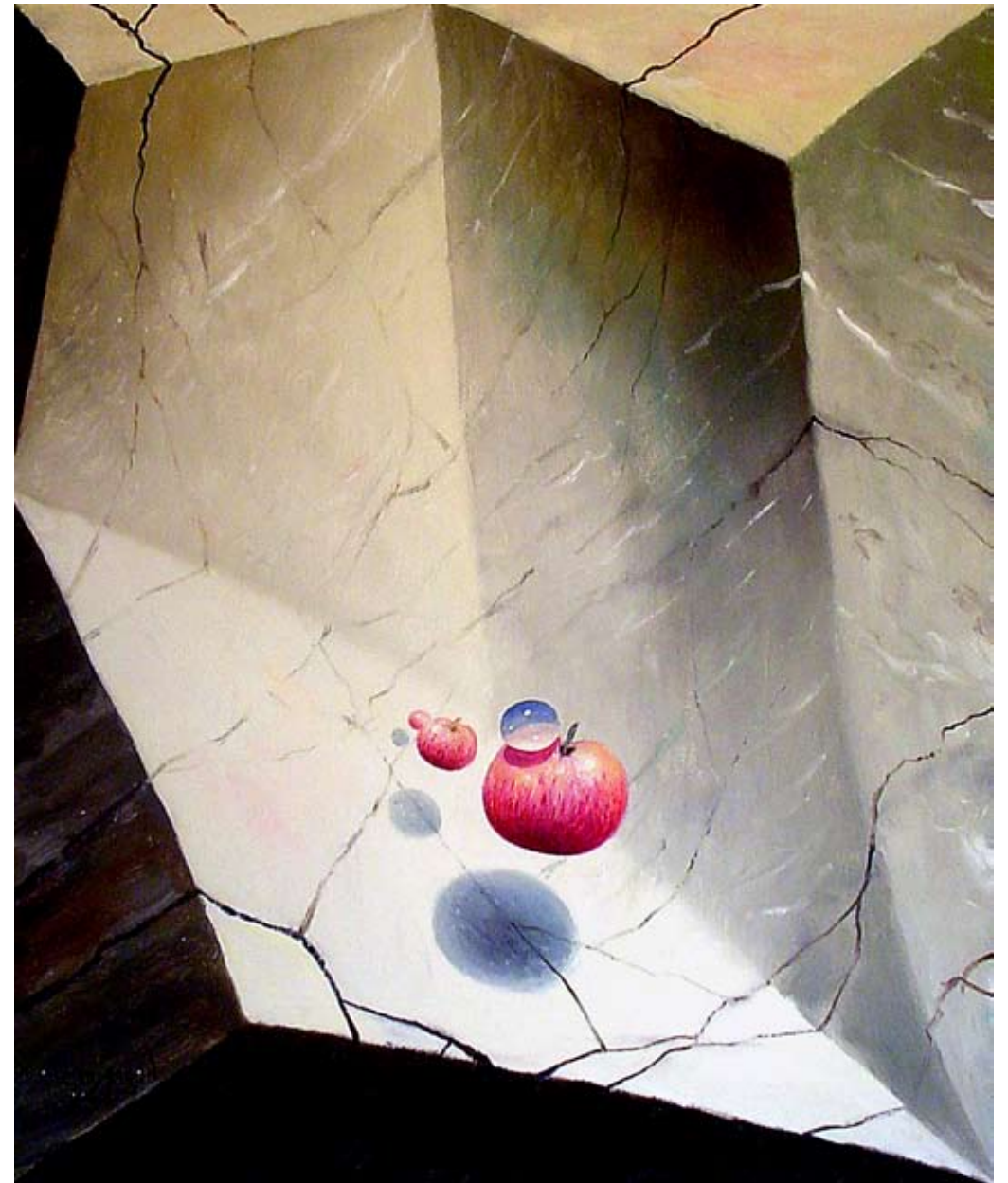
"Fängslad grön" (2008) 92x73cm Olja på duk.

"Vinterved" (1997) 112x116cm Olja på duk.

"Förskjutning" (2006) 73x92cm Olja på duk.

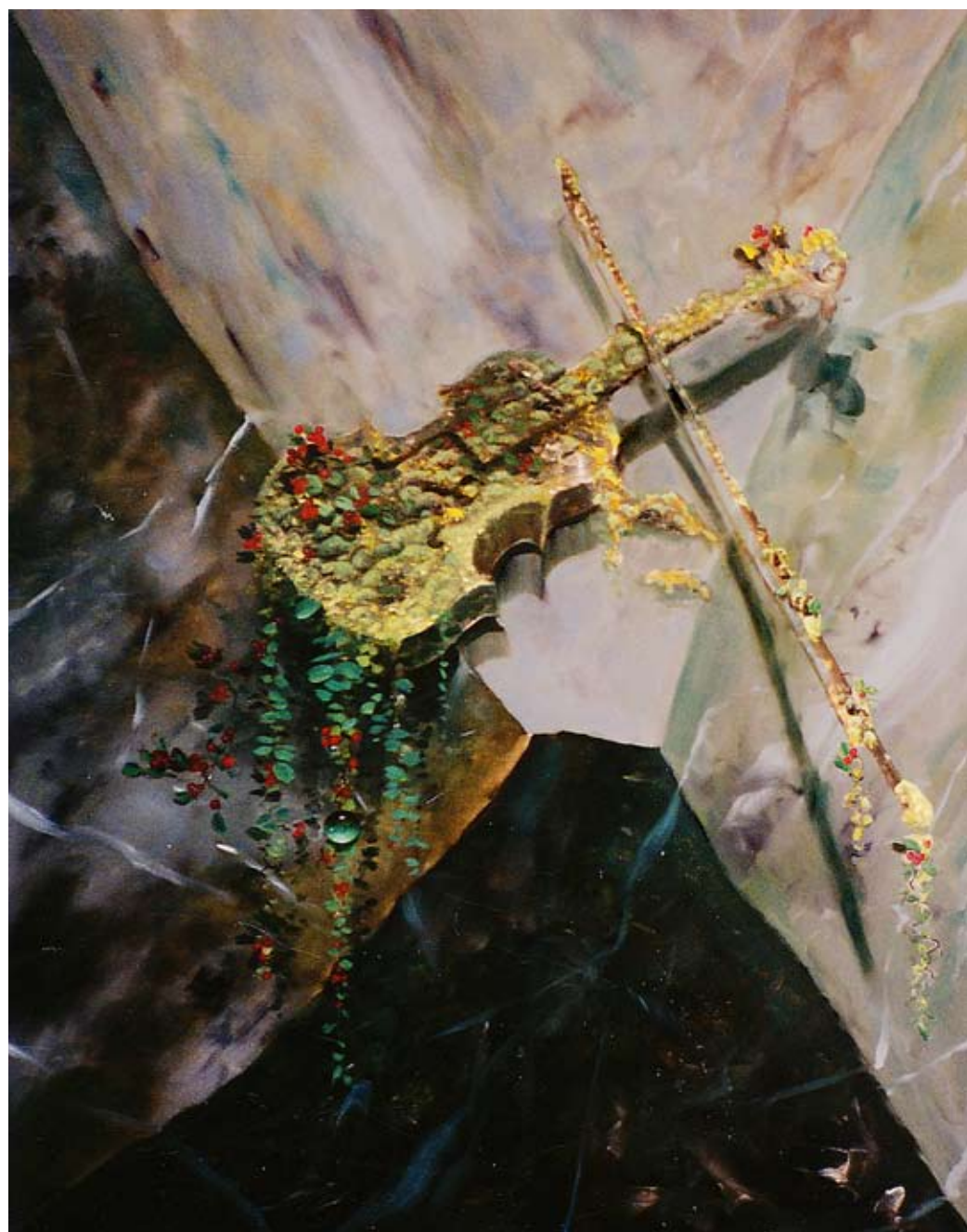
"Vägen ut" (2007) 73x60cm Olja på duk.

"Murgröna och äpplen" (2007) 73x60cm Olja på duk.

"Tonläge" (1997) 100x76cm Olja på duk.

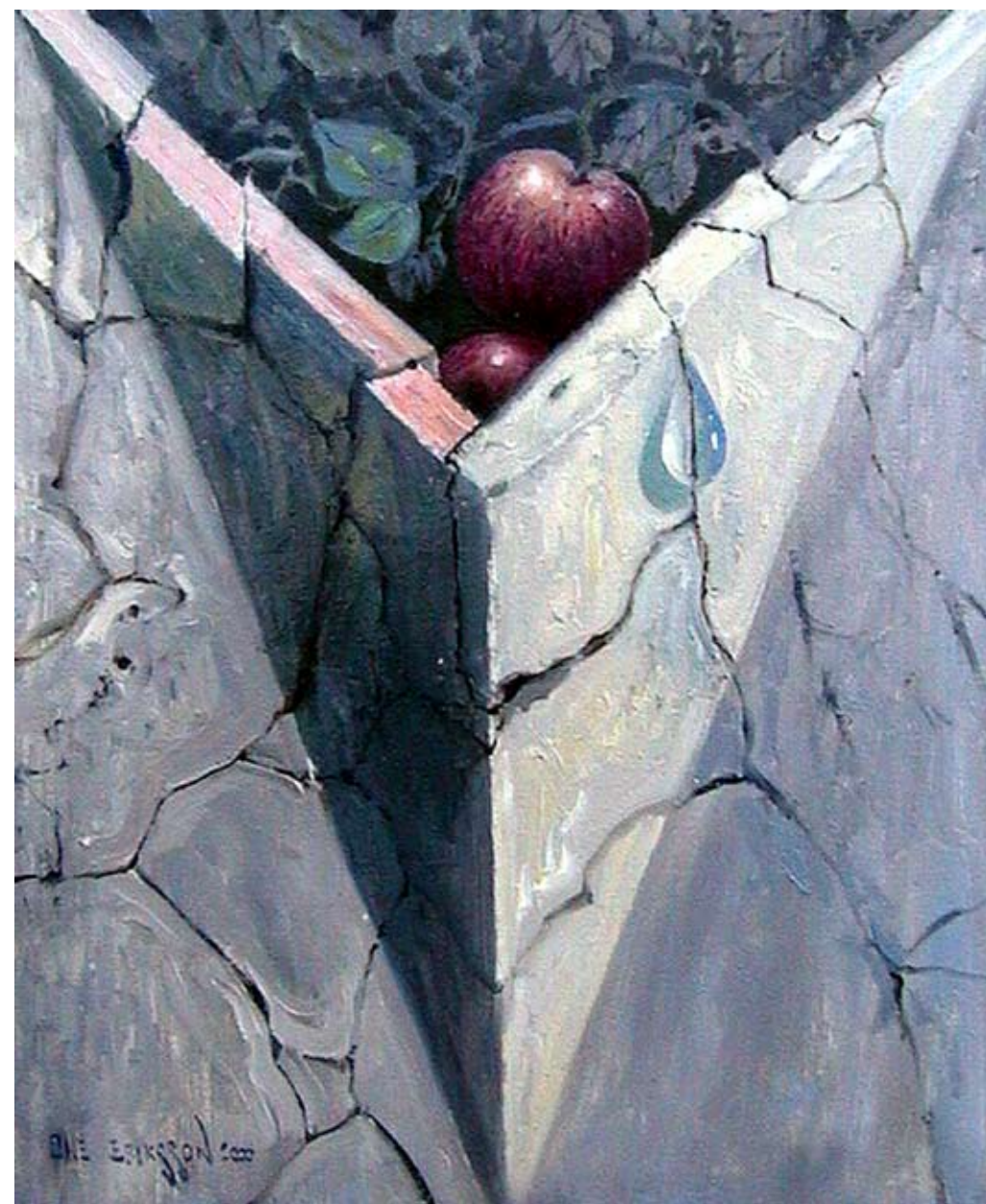
"Fiolen min" (1990) 92x73cm Olja på duk.

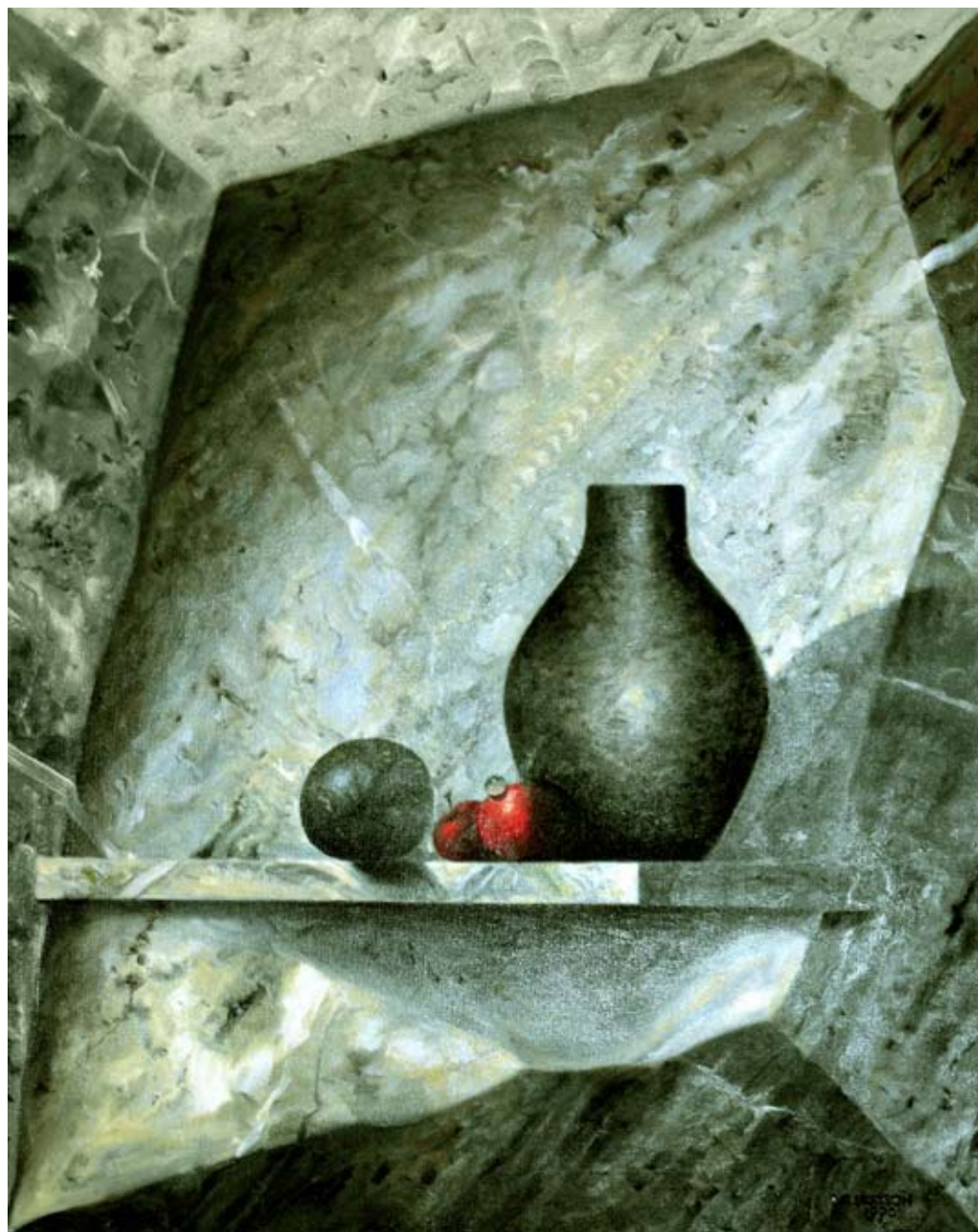
"Fängslad" (2007) 73x60cm Olja på duk.

"Fågel blå" (1990) 92x73cm Olja på duk.

"The red apple" (2000) 46x38cm Olja på duk.

"På hyllan" (1990) 92x73cm Olja på duk.

"Blomstergåvan" (2007) 73x60cm Olja på duk.

"Röd pendel" (2001) 55x41cm Olja på duk.

"Adams äpple" (2008) 92x73cm Olja på duk.

"Efter frosten" (2008) 92x73cm Olja på duk.

"Linda och Joline" (2001) 80x60cm Olja på duk.

"Gustav V" (Kopia efter Anders Zorn) (1994) 201x123cm Olja på duk.

"Linda" (1997) 55x46cm Olja på duk.

Duvhök, uppstoppad
av Olles far Sigurd.

Porträtt av Olles far, konservator Sigurd Ericsson
(1992) 55x46cm Olja på duk.

Foto av Olles mor Hilda Eriksson, samt två
målningar gjorda av henne.

"Surrealisten" (1977) 73x60cm Olja på duk.

"Fest i källaren" (1975) 89x116cm Olja på duk.

"Luffar-Anders" (1978) 81x100cm Olja på duk.

"Protest" (1977) 81x100cm Olja på duk.

"Försenad vår" (1977) 65x81cm Olja på duk.

"Ondskans födelse" (1977) 73x60cm Olja på duk.

"Vattudalen" (1980) 73x92cm Akryl på duk.

"Vattenaltaret" (1978) 92x92cm Olja på duk.

"Den blinde" (1977) 55x46cm Olja på duk.

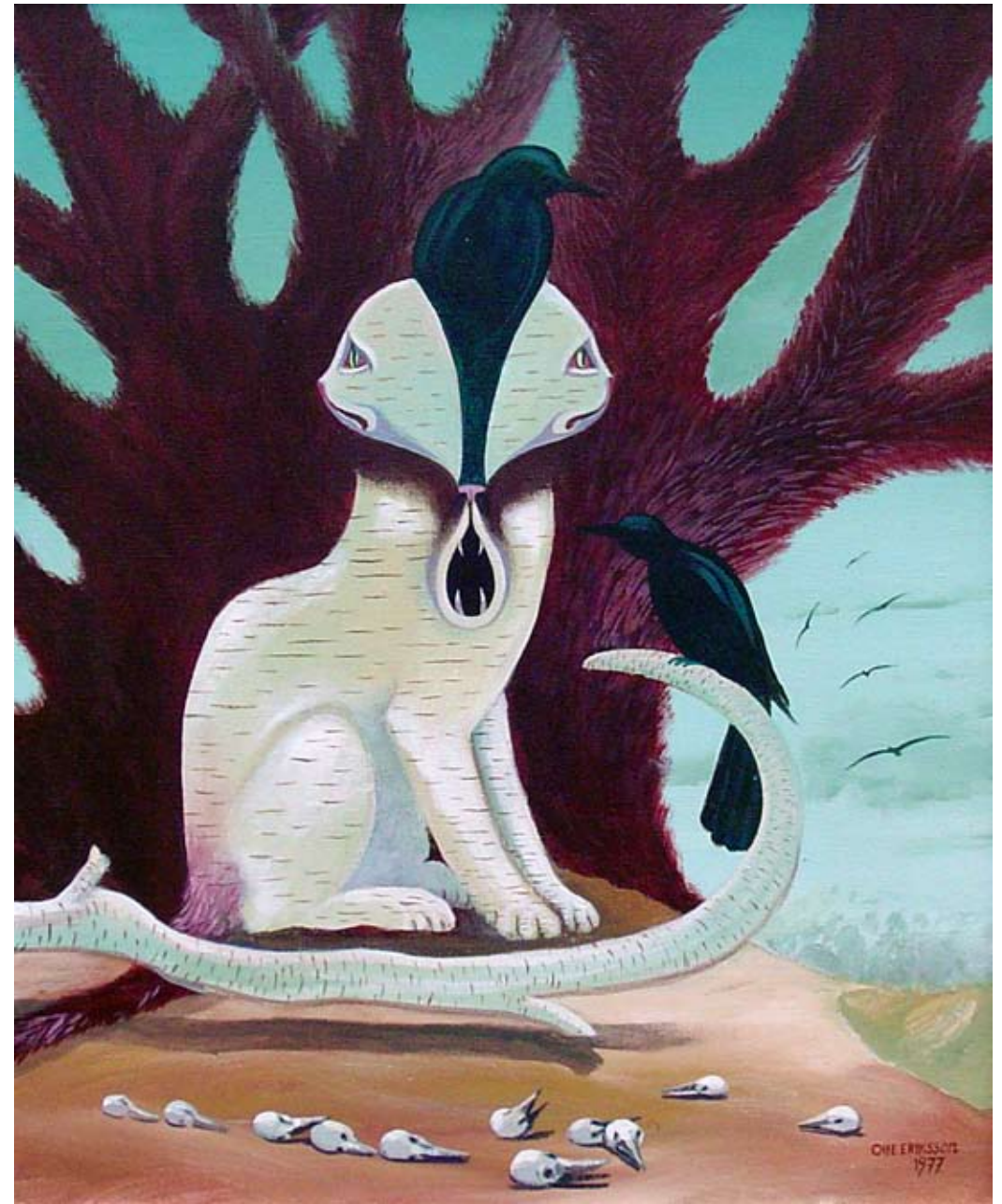
"Orkanens moder" (1977) 60x73cm Olja på duk.

"Hälsokällan" (1979) 46x55cm Olja på duk.

"Efter semestern" (1977) 73x60cm Olja på duk.

"Ekologisk utjämning" (1977) 73x60cm Olja på duk.

"Byråkraten" (1977) 55x46cm Olja på duk.

"Den nya dagen" (1977) 120x175cm Olja på duk.

"Livets källa" (1980) 89x116cm Olja på duk.

"Förtrollad morgon" (1977) 73x92cm Olja på duk.

"Luftproduktion" (1980) 65x100cm Olja på duk.

"Kampen om tillvaron" (1977) 46x55cm Olja på duk.

"Tidig morgon" (1979) 38x46cm Olja på duk.

"Låst vänskap" (1977) 60x73cm Olja på duk.

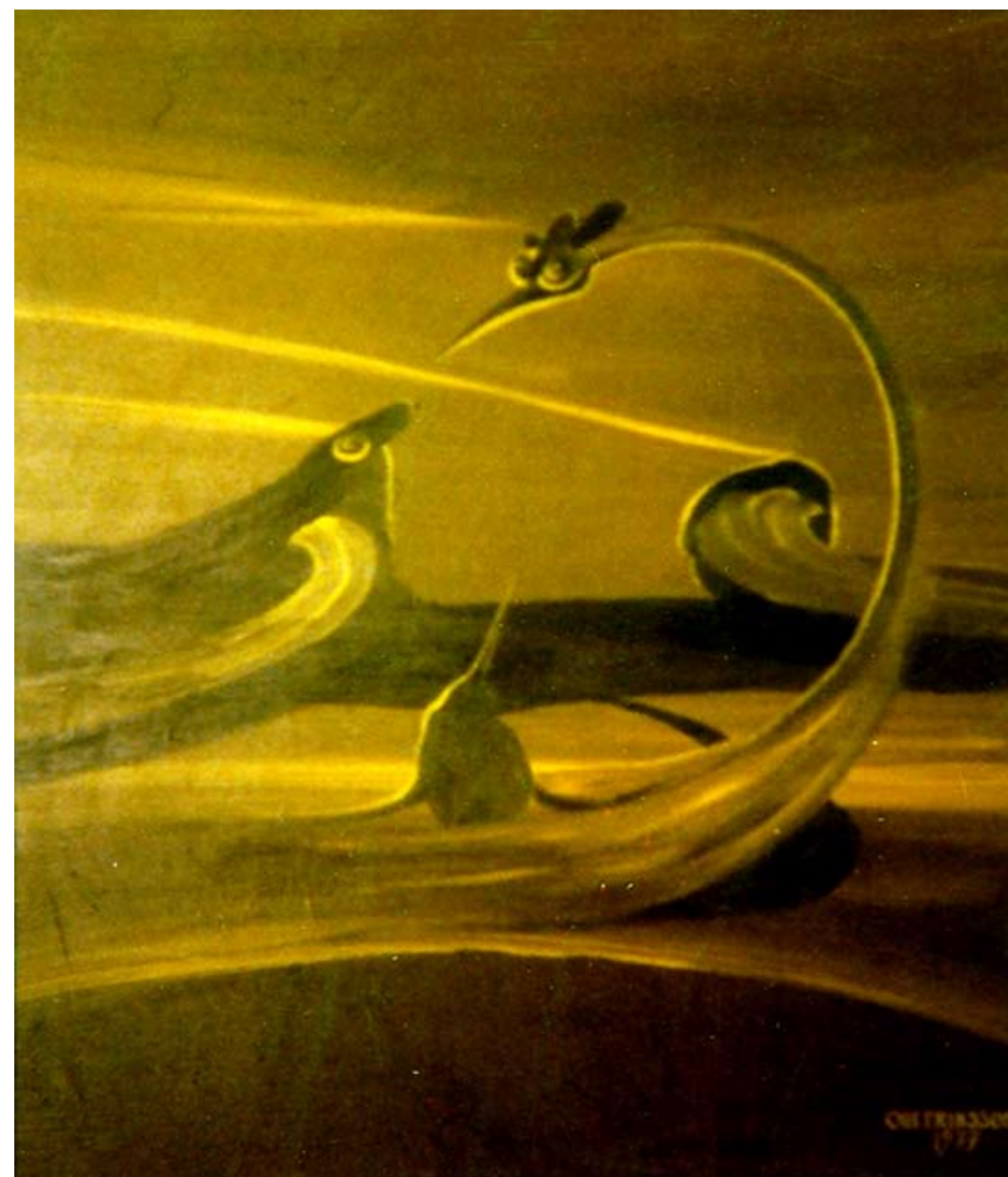
"Förlorad integritet" (1977) 60x73cm Olja på duk.

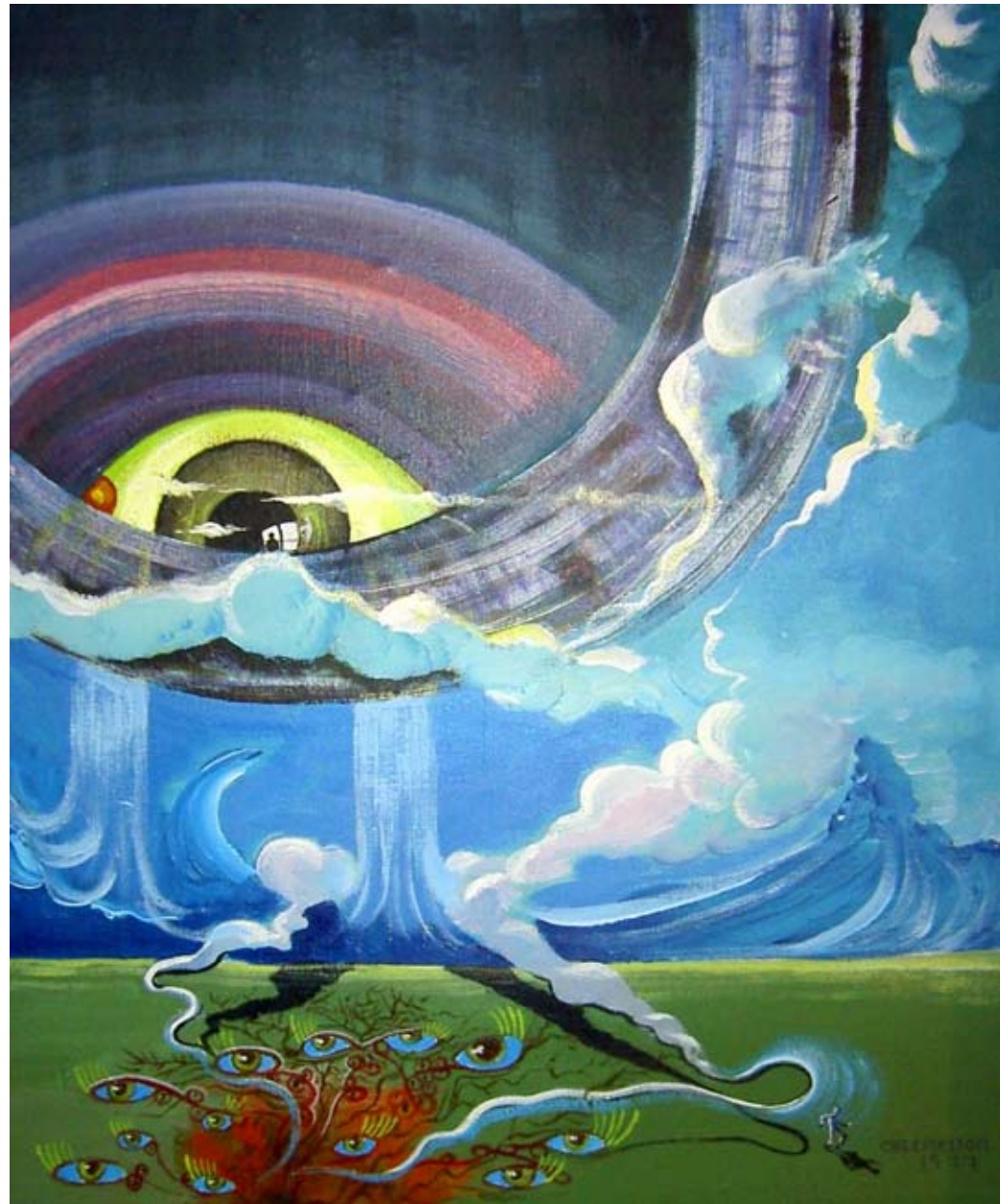
"Öknens källa" (1977) 38x46cm Olja på duk.

"Skriet" (1978) 73x60cm Olja på duk.

"Lekande vindar" (1977) 73x60cm Olja på duk.

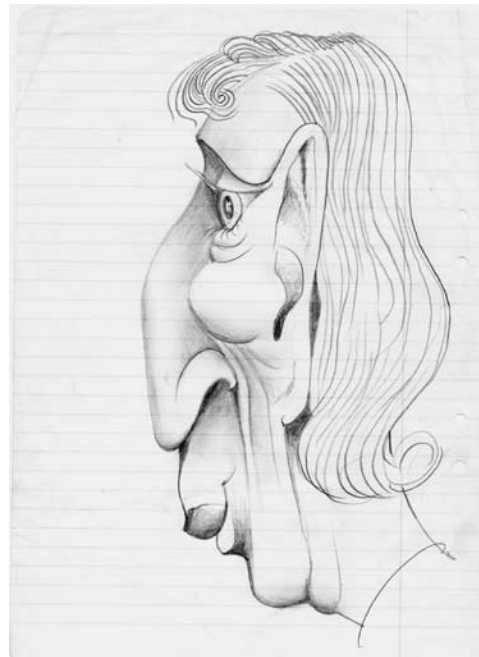
"Syndafloden" (1977) 73x60cm Olja på duk.

"Efter regnet" (1977) 89x116cm Olja på duk.

"Tös" (1968) Akryl på papper.

"Jäddhäng" (1983) Blyertsteckning.

"Kolingen" (1983) Blyertsteckning.

"Horn-Pär" (1983) Blyertsteckning.

"Vårt-Sven" (1983) Blyertsteckning.

"Dagens race" (1983) Blyertsteckning.

"Julskinka" (1983) Blyertsteckning.

"Ekorråka" (1977) Blyertsteckning.

Designtävling “Glada Bussen”

I September 2009 utlyste Värmlandstrafik AB, en designtävling, idén gällde att designa den gladaste bussen “GLADA BUSSEN”.

Det blev stor succé, nästan 200 bidrag lämnades in och över 10 000 röster från allmänheten.

Olle följde temat noggrant, och när juryn sammanträtt utropades Olle som vinnare.

Juryn bestod av Adam Friberg, grundare av jeansmärket Cheap Monday.

Lennart “Gräsmarkaren” Persson, busschaufför.

Mikael Aitman från reklambyrå Ord och Bild.

Lars Bull vd på Värmlandstrafik.

Sofia Carlström, informatör på Värmlandstrafik.

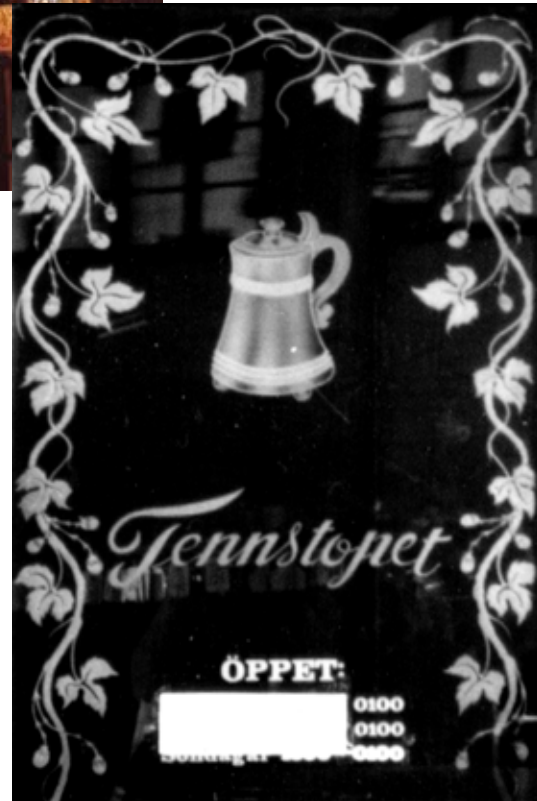
Juryns motivering löd:

“Med inbjudande värme och glädje förmedlar “Stora famnen” de värden som hör till glada bussen. Kontrasten mot värmlandstrafiks bussdesign lockar fram ett leende hos juryn, och vi är stolta över att kunna utse samma vinnare som det värmländska folket under webbomröstningen”.

Glasdekor (1966) Tennstopet Stockholm.

"Älg på myren" (1967) 55X110cm Glasdekor.

"Konvaljens avsked" (2003) 100x75cm Spegeldekor.

Spegeldekor (2003) 45cm i diameter.

Blyinfattning (1989) 50x50cm.

Mössen som röt, lämnade datorvärlden, för ett lugnare liv (2008).

Tävling om grumssouvenir "Lyckopigan" kom tvåa (1980).

Olle motivlackerade en Opel Admiral 1976.

Olle målade ett före detta trävitt skåp (1997).

Fasadsmycke, Björkbacka (2009).

Olles far Sigurd Ericssons gravsten.

Olles svärfar Jens Larsens gravsten.

Olle har tillverkat gravstenar till de alla närmaste.

Olles mor Hilda Erikssons gravsten.

Marmorerade pilastrar, Björkbacka.

Första pris i vedtravningstävling, arrangör Värmlandsbygden.

Olle handsnickrade denna spegelram i en skogskoja i Jämtland 1955.

Marmorerad murstock.

Olles barnbarn Joline 9 år har gjort ett troll.

Handgjord renässansram.

Olle i målaruniform.

Olles barnbarn Wilma 2 år har ritat en gubbe.

Konstnärens bostad och atelje, Björkbacka i Grums, Värmland.

"Min vän Viktor" (1994) 73X92cm Olja på duk.